

Bruxelles, 26. svibnja 2015.
(OR. en)

9241/15

DEVGEN 81
ONU 70
ENV 341
ACP 85
RELEX 426
FIN 387
OCDE 12
WTO 116

NAPOMENA

Od:	Glavno tajništvo Vijeća
Za:	Delegacije
Br. preth. dok.:	9084/15 DEVGEN 72 ONU 66 ENV 325 ACP 76 RELEX 400 FIN 368 OCDE 10 WTO 112
Predmet:	Novo globalno partnerstvo za iskorjenjivanje siromaštva i održivi razvoj nakon 2015. – zaključci Vijeća

Vijeće je na sastanku 26. svibnja 2015. usvojilo zaključke Vijeća kako je navedeno u Prilogu ovoj napomeni.

Novo globalno partnerstvo za iskorjenjivanje siromaštva i održivi razvoj nakon 2015.

– zaključci Vijeća –

I. Uvod

1. Program za razdoblje nakon 2015. predstavlja veliku priliku za rješavanje povezanih izazova iskorjenjivanja siromaštva i održivog razvoja. Potpuno iskorištavanje te prilike predstavlja ključni prioritet za EU i njegove države članice. U zaključcima od 16. prosinca 2014. Vijeće je utvrdilo stajalište EU-a o načinu da se to učini na univerzalan način kojim bi se uvele korjenite promjene. Ti zaključci dopunjuju zaključke iz prosinca 2014. i dodatno razvijaju aspekte novog globalnog partnerstva potrebnog za postizanje ciljeva održivog razvoja.
2. Za provedbu tako dalekosežnog programa potrebno je novo globalno partnerstvo za iskorjenjivanje siromaštva i održivi razvoj. Ono bi trebalo preoblikovati i ojačati način na koji je međunarodna zajednica surađuje.
3. Već je postignut priličan napredak. Prijedlog otvorene radne skupine za ciljeve održivog razvoja, izvješće Međuvladinog odbora stručnjaka za financiranje održivog razvoja i objedinjeno izvješće glavnog tajnika UN-a pokazuju da je nadohvat ruke sporazum o ambicioznom programu za razdoblje nakon 2015. za ljude i za planet po kojem nitko nije ostavljen po strani.

4. Ključni međunarodni događaji u ovoj godini utrt će put novom globalnom okviru koji će definirati naše zajedničke prioritete za godine koje slijede. Uspješni ishod treće međunarodne konferencije za financiranje razvoja u Adis Abebi u srpnju („Konferencija iz Adis Abebe”) bit će važan za dogovaranje dosljednog okvira kojim bi se uvele korjenite promjene za djelovanje na sastanku na vrhu Ujedinjenih naroda za donošenje razvojnog programa za razdoblje nakon 2015. u New Yorku kao i na 21. Konferenciji potpisnica Okvirne konvencije Ujedinjenih naroda o klimatskim promjenama u Parizu u prosincu. Ishod tih triju procesa trebao bi ojačati i naglasiti sinergije i zajedničke koristi iskorjenjivanja siromaštva i održivog razvoja, uključujući klimatske promjene.
5. Pozdravljamo komunikaciju Komisije pod naslovom „Globalno partnerstvo za iskorjenjivanje siromaštva i održivi razvoj nakon 2015.” kao važan doprinos daljnjem razvoju stajališta EU-a i njegovih država članica.

II. Vodeća načela za novo globalno partnerstvo

6. Zaključcima Vijeća iz prosinca 2014. utvrđen je niz vodećih načela za novo globalno partnerstvo. Potvrđujemo ta načela univerzalnosti, zajedničke odgovornosti, uzajamne odgovornosti, razmatranja mogućnosti i pristupa koji uključuje više dionika. Novo globalno partnerstvo trebalo bi se temeljiti i na ljudskim pravima, jednakosti, nediskriminaciji, demokratskim institucijama, dobrom upravljanju, vladavini prava, uključivosti, održivosti okoliša i poštovanju mogućnosti planeta te ih promicati. Prava žena, ravnopravnost spolova i osnaživanje žena i djevojaka nisu samo ciljevi nego i ključna sredstva provedbe te bi ih trebalo promicati na svim razinama.

7. Novo svjetsko partnerstvo trebalo bi se temeljiti na 8. milenijskom razvojnom cilju, ali ga i nadići, odražavajući promjenu smjera prema univerzalnom i uključivom programu kojim bi se uvele korjenite promjene. Svatko može bitno doprinijeti ostvarenju programa. Nacionalna predanost i odgovornost bit će od ključne važnosti za program za razdoblje nakon 2015. godine i njegovu provedbu, među ostalim putem obveza na odgovarajućim razinama i instrumenata kao što su strategije održivog razvoja. Svi se moraju obvezati, odražavajući univerzalnost programa te različite i evoluirajuće kapacitete i promjene u globalnom gospodarstvu. EU i njegove države članice spremni su sudjelovati u cijelosti, među ostalim putem međunarodne suradnje i domaće provedbe. Također očekujemo da i drugi partneri, uključujući nove sudionike i one u usponu, ravnomjerno doprinesu. Moramo oblikovati naše obveze na temelju zajedničke odgovornosti za suočavanje s globalnim izazovima.
8. Cilj novog programa trebao bi biti iskorjenjivanje siromaštva u svim njegovim oblicima i ostvarivanje održivog razvoja u njegove tri dimenzije na uravnotežen i integriran način. Program mora učvrstiti našu odlučnost da u jednom naraštaju okončamo krajnje siromaštvo na temelju milenijskih razvojnih ciljeva, rješavajući njihova neriješena pitanja. Sredstva provedbe važna su sastavnica programa za razdoblje nakon 2015. i moraju se razmatrati sveobuhvatno. Konferencija iz Adis Abebe ne bi trebala samo ocijeniti napredak postignut u provedbi Konsenzusa iz Monterreya i Deklaracije iz Dohe nego i usmjeriti se prema budućnosti i obuhvatiti sva sredstva provedbe, među ostalim poticajnim političkim okvirima i mobilizacijom i djelotvornom uporabom financijskih i drugih resursa. Ona bi trebala zauzeti integrirani pristup i usmjeriti se na rješavanje gospodarske, socijalne i okolišne dimenzije održivog razvoja na uravnotežen način, promicati usklađenost politika i uključiti obveze i rezultate svih sudionika. Završni dokument konferencije trebao bi se smatrati stupom Sredstava provedbe programa za razdoblje nakon 2015. godine.

III. Ključne sastavnice globalnog partnerstva

9. EU i njegove države članice smatraju sljedeće sastavnice ključnima za sveobuhvatni pristup sredstvima provedbe u kontekstu novog globalnog partnerstva: (i) uspostava poticajnog i povoljnog političkog okruženja na svim razinama; (ii) razvoj kapaciteta za ostvarivanje; (iii) mobilizacija i učinkovita uporaba domaćih javnih financija; (iv) mobilizacija i učinkovita uporaba međunarodnih javnih financija; (v) mobilizacija domaćeg i međunarodnog privatnog sektora; (vi) poticanje trgovine i ulaganja; (vii) poticanje znanosti, tehnologije i inovacija; i (viii) suočavanje s izazovima i iskorištavanje pozitivnih učinaka migracije. Nadalje, istinsko globalno partnerstvo treba snažni okvir za praćenje, odgovornost i preispitivanje što mora biti sastavni dio programa za razdoblje nakon 2015.

(i) Poticajno i povoljno političko okruženje na svim razinama

10. Bez stabilne politike i regulatornog okruženja druga sredstva provedbe neće ostvariti trajni učinak. Sve zemlje trebale bi osigurati uspostavu odgovarajućih politika, među ostalim na primjer putem učinkovitih zakonodavnih i regulatornih okvira za provedbu programa za razdoblje nakon 2015. i ispunjavanje ciljeva održivog razvoja.
11. Sve zemlje trebale bi promicati učinkovite i uključive institucije i razvijati transparentne politike temeljene na vladavini prava i ljudskim pravima koje potiču nediskriminaciju, prava žena, ravnopravnost spolova i osnaživanje žena i djevojaka, odgovornost i učinkovito sudjelovanje civilnog društva. Promicanje miroljubivih i uključivih društava, dobrog upravljanja na svim razinama te pristupa pravdi za sve ključno je sredstvo provedbe programa i važan cilj sam po sebi. To uključuje jačanje veza između mira, ljudskih prava i održivog razvoja te osiguravanje učinkovitih sustava za donošenje proračuna, praćenje rashoda i suzbijanje korupcije.

12. Nestabilne države i države pogođene sukobima zahtijevaju posebnu pozornost i kontinuiran međunarodni angažman kako bi se postigao održivi razvoj. Ciljevi izgradnje države i izgradnje mira ključni su za razvoj domaćih kapaciteta za potpunu integraciju gospodarskih i društvenih pitanja te okolišnih pitanja sa sigurnosnim i razvojnim pitanjima.
13. Regulatorni instrumenti mogu se kombinirati s gospodarskim instrumentima kao što su porezni poticaji, usluge plaćanja za usluge ekosustava, određivanje cijena ugljika uključujući osobito tržišnim mehanizmima, sustavima trgovanja emisijama i prebacivanjem poreznog opterećenja. Načelo „onečišćivač plaća” daje korisne smjernice za odabir i izradu instrumenata politike. Ostale ključne političke poluge uključuju održivu javnu nabavu i postupno ukidanje subvencija štetnih za okoliš koje su nespojive s održivim razvojem, uključujući one za fosilna goriva, te promicanje učinkovitih rješenja koja su prilagođena klimatskim promjenama i koja učinkovitije doprinose iskorjenjivanju siromaštva. Održivo upravljanje prirodnim resursima također je bitno u tom pogledu.
14. Puna i produktivna zaposlenost i dostojanstven rad, uključujući provedbu standarda rada koja, među ostalim, slijedi konvencije i preporuke Međunarodne organizacije rada, ključni su za rješavanje nejednakosti i socijalne isključenosti. Trebale bi postojati odgovarajuće minimalne razine socijalne zaštite, a uključive i ravnopravne razvojne mjere trebalo bi integrirati u relevantne socioekonomske politike. Ključno je pravo socijalnih partnera da slobodno pregovaraju i sklapaju kolektivne ugovore. Socijalni dijalog odlučujući je za jačanje demokracije i povećanje transparentnosti. Osim toga, za borbu protiv nejednakosti potrebni su uključivo nacionalno zakonodavstvo, politike i praksa koji osiguravaju pristup povoljnim, odgovarajućim i kvalitetnim uslugama i robi bez diskriminacije. Posebna pozornost mora se posvetiti najzapostavljenijima i najranjivijima, uključujući djecu, starije osobe i osobe s invaliditetom kao i marginalizirane skupine i autohtono stanovništvo. Sve bi zemlje trebale olakšati ulaganja u ljudski kapital putem obrazovanja, razvoja vještina i osposobljavanja te osigurati pristup osnovnim uslugama kao što su zdravlje i obrazovanje.

15. Uspjeh programa za razdoblje nakon 2015. zahtijeva usklađenost politika na svim razinama. Zemlje na svim razinama razvoja trebale bi osigurati da njihove politike dosljedno doprinose njihovim održivim prioritetima razvoja, kako na domaćoj tako i na međunarodnoj razini. Osim toga, sve razvijene zemlje, zemlje sa srednje visokim dohotkom i gospodarstva u usponu trebali bi se obvezati na procjenu učinka koji njihove politike imaju na siromašnije zemlje. Usklađenost politika zahtijeva odgovarajuću koordinaciju, redoviti dijalog među dionicima i procjenu politika.
16. EU i njegove države članice posvećeni su usklađenosti politika za razvoj kao ključnom doprinosu zajedničkom naporu u cilju postizanja veće usklađenosti politike za održivi razvoj. Mi se unutar EU-a zalažemo za stvaranje uvjeta za pametan, uključiv i održiv rast, uključujući putem strategije Europa 2020., Europske strategije održivog razvoja i Sedmog programa djelovanja za okoliš. Strategija Europa 2020., na primjer, sadrži ciljeve u pogledu zapošljavanja, ulaganja u istraživanje i razvoj, klimatske promjene i energiju, obrazovanje, siromaštva i socijalne uključenosti te inicijativa poput one o učinkovitoj upotrebi resursa. Procesi poput preispitivanja strategije Europa 2020. mogli bi se iskoristiti za razmjenu najbolje prakse i unaprjeđivanje znanja i svijesti među državama članicama EU-a, uključujući u odnosu na provedbu ciljeva održivog razvoja.

17. Na globalnoj razini, za provedbu programa za razdoblje nakon 2015. također će trebati učinkoviti međunarodni institucijski sustav koji polazi od postojećih struktura i procesa te ih razvija kao i veća financijska i gospodarska suradnja. EU i njegove države članice doprinijet će poboljšanju regionalne i globalne suradnje te djelovati kako bi se osiguralo da multilateralne institucije rade suvislo i međusobno se nadopunjuju te da se, kad god je to moguće, usmjeravaju na sinergije i povezanost politika. Primjereno pružanje i zaštita globalnih javnih dobara te održiva potrošnja i proizvodnja također zahtijevaju koordinirane međunarodne politike i aktivnosti te njihovu učinkovitu provedbu, npr. putem međunarodnih okvira poput okvira za razdoblje nakon 2015. za smanjenje rizika od katastrofa iz Sendaia, desetogodišnjeg okvirnog programa za obrasce održive potrošnje i proizvodnje i međunarodnih sporazuma o klimi, bioraznolikosti, širenju pustinja, vodi, kemikalijama i otpadu, ekosustavima, šumama i oceanima. Zbog pojačanog učinka klimatskih promjena na izazove povezane s iskorjenjivanjem siromaštva i održivim razvojem pitanja klimatskih promjena potrebno je aktivno uvrstiti u program za razdoblje nakon 2015. te u globalno partnerstvo za potporu tom programu. Program za razdoblje nakon 2015. mora biti u skladu s međunarodnim pravom, posebno uključujući potpunu sukladnost s Konvencijom Ujedinjenih naroda o pravu mora (UNCLOS). Nacionalne politike trebale bi biti usklađene s međunarodnim pravnim okvirima, među kojima s međunarodnim pravom o ljudskim pravima. EU i njegove države članice nastavit će doprinositi jačanju i razvijanju međunarodnih okvira.

(ii) Razvoj kapaciteta za ostvarivanje

18. Naglašavamo važnost učinkovitih institucija i posjedovanja kapaciteta i ljudskih vještina potrebnih za provedbu programa. To uključuje osiguravanje kapaciteta za izradu i provedbu politika za rješavanje izazova održivog razvoja i za donošenje mjera, prikupljanje podataka, procjenu rezultata i preispitivanje strategija.
19. Svi partneri u međunarodnoj suradnji trebali bi ojačati razvoj kapaciteta i promicati tehničku suradnju, angažirati sve dionike i uložiti poseban napor u najslabije razvijenim zemljama (LDC), u nestabilnim i sukobima pogođenim državama te u malim otočnim zemljama u razvoju (SIDS).

20. Za razvoj kapaciteta za ostvarivanje potrebno je i poticajno okruženje za civilno društvo na nacionalnoj i međunarodnoj razini. Uključivo sudjelovanje građana i civilnog društva ključno za potporu demokratskoj odgovornosti, razvojnoj učinkovitosti i održivosti rezultata. Partnerstva koja uključuju više dionika mogu pridonijeti održivom razvoju i okupiti znanje i iskustvo širokog spektra različitih dionika.
21. EU i njegove države članice i dalje su predani poboljšanju potpore za razvoj kapaciteta i olakšavanju njezine dostupnosti u svim područjima globalnog partnerstva pomoću višedioničkog pristupa. Lokalne i podnacionalne vlasti također će biti na čelu provedbe programa za razdoblje nakon 2015. Razvoj kapaciteta u partnerskim zemljama ključan je čimbenik za poboljšanje učinkovitosti razvoja, a EU i njegove države članice već omogućuju uzajamno učenje i umrežavanje u okviru inicijativa kao što su tehnička suradnja i institucijski razvojni programi. EU će pojačati svoju potporu izgradnji kapaciteta, uključujući u području statistike i praćenja u partnerskim zemljama.
22. EU bi u svojim aktivnostima izgradnje kapaciteta trebao povećati iskorištavanje tranzicijskog iskustva svojih članica. U tom kontekstu, Vijeće pozdravlja ponude država članica EU-a da svoja iskustva i stručnost učine široko dostupnima, primjerice putem Zbirke o europskom tranzicijskom iskustvu.

(iii) Mobilizacija i učinkovita uporaba domaćih javnih financija

23. Domaće javno financiranje daleko je najveći izvor stabilnih i izravno dostupnih financijskih sredstava većini vlada i stoga je okosnica financiranja za održivi razvoj. Nacionalne vlade imaju primarnu odgovornost za učinkovitu mobilizaciju i uporabu javnih resursa. Štoviše, oporezivanje, kako rashodi tako i ubiranje, važna je sastavnica socijalnog ugovora na kojem se temelji odgovornost države.
24. Sve zemlje trebale bi se obvezati na postizanje razine državnih prihoda koji im najbolje omogućuju da na održiv način financiraju, na domaćoj razini, iskorjenjivanje siromaštva i održivi razvoj, uključujući jačanjem institucija odgovornih za politiku i ubiranje prihoda te nadzora nad njima.

25. Naglašavamo važnost olakšavanja održivog razvoja u domaćim javnim financijama. To se može postići kroz politike i alate kao što su računovodstvo prirodnog kapitala i donošenje proračuna koji je rodno osjetljiv i bavi se nejednakostima.
26. Sve zemlje trebale bi se obvezati na dobro upravljanje i osigurati da imaju uspostavljene sustave za učinkovito i transparentno upravljanje javnim resursima, uključujući putem javne nabave, i održivo upravljanje prirodnim resursima te povezane prihode. Postoji potreba za jačanjem revizija, borbe protiv prijevара, borbe protiv pranja novca i mjera protiv korupcije, za poboljšanjem porezne uprave i borbe protiv nezakonitih financijskih tokova, utaje i izbjegavanja poreza. Trebalo bi pojačati mjere za financijsku transparentnost, što bi moglo uključivati izvješćivanje po zemljama i povezane razmjene između relevantnih tijela u tom pogledu, poboljšane sustave javnog računovodstva, registre o stvarnom vlasništvu poduzeća za zaklade koje stvaraju porezne posljedice te snažniju istragu i provedbu zakona. U tom pogledu treba uzeti u obzir ishode skupine G20 i OECD-a, uključujući projekte o smanjenju porezne osnovice i preusmjeravanju dobiti (BEPS), te ih provesti. Trebalo bi također poboljšati transparentnost i odgovornost u ekstraktivnim industrijama, npr. objavljivanjem iznosa koji se isplaćuju vladama.
27. Međunarodna suradnja potrebna je za borbu protiv utaje i izbjegavanja poreza te nezakonitih financijskih tokova, uključujući u poreznim oazama, i za osiguranje transparentnog, suradničkog poreznog okruženja koje omogućuje mobilizaciju domaćih prihoda. Trebalo bi pružiti odgovarajuću potporu zemljama kako bi razvile kapacitet za snažniju ulogu u vezi s tim pitanjima.
28. Zemljama treba stalan, dugoročni pristup financiranju iz različitih izvora. Održivo financiranje duga poduprto učinkovitim upravljanjem dugom i usmjereno okvirom MMF-a i Svjetske banke za održivost duga kamen je temeljac financijske stabilnosti.

29. EU i njegove države članice predani su nastavku pružanja potpore zemljama u razvoju u jačanju njihova upravljanja javnim financijama, uključujući porezne sustave. Potrebna je posebna pozornost određenim izazovima najslabije razvijenih zemalja i nestabilnih i sukobima pogođenih država. EU i njegove države članice dodatno će promicati transparentno, suradničko i pošteno međunarodno porezno okruženje u skladu s načelima dobrog upravljanja.

(iv) Mobilizacija i učinkovita uporaba međunarodnih javnih financija

30. Međunarodno javno financiranje i dalje je važan i katalitički element cjelokupnog financiranja koje je dostupno zemljama u razvoju, a posebno zemljama kojima je ono najpotrebnija, uključujući nestabilne i sukobima pogođene države. To ne uključuje samo službenu razvojnu pomoć (ODA) već i druge službene tokova, suradnju na osi jug – jug i trostranu suradnju, a njihov se obim i važnost znatno povećala posljednjih godina.
31. EU i njegove države članice izdašni su pružatelji službene razvojne pomoći te su posljednjih godina svake godine pružili više od polovice ODA-e. Iako je ODA kvantitativno mala za zemlje u razvoju u cjelini, ona predstavlja važan izvor financiranja za najslabije razvijene zemlje i nestabilne države kojima osobito nedostaje domaći kapacitet za prikupljanje sredstava iz drugih izvora. ODA može pomoći u poticanju drugih sredstava provedbe, osobito javnog domaćeg financiranja i ulaganja iz privatnog sektora, ali i znanosti, tehnologije i inovacija.
32. EU stoga potvrđuje svoju zajedničku predanost postizanju cilja od 0,7 % ODA-e/BND-a unutar vremenskog okvira programa za razdoblje nakon 2015. Države članice koje su pristupile EU-u prije 2002. godine potvrđuju svoju predanost postizanju cilja od 0,7 % ODA-e/BND-a, uzimajući u obzir proračunske okolnosti, a one koje su ispunile taj cilj predane su održavanju ili premašivanju tog cilja; države članice koje su pristupile EU-u nakon 2002. godine ciljaju povećati svoj ODA/BND na 0,33 %.

33. Međunarodna zajednica trebala bi također doprinijeti usmjeravanju sredstava tamo gdje je potreba najveća, osobito u najslabije razvijene zemlje te nestabilne zemlje i zemlje u sukobu. U kontekstu sveukupne obveze u okviru ODA-e te istovremeno poštujući u potpunosti prioritete pojedinih država članica u pogledu razvojne pomoći, EU ponovno potvrđuje svoju obvezu pružanja potpore najslabije razvijenim zemljama. EU se obvezuje da će zajednički ispuniti cilj od 0,15 - 0,20 % ODA-e/BND-a za najslabije razvijene zemlje kratkoročno te da će dosegnuti 0,20 % ODA-e/BND-a za najslabije razvijene zemlje unutar vremenskog okvira programa za razdoblje nakon 2015.
34. U skladu s objedinjenim izvješćem glavnog tajnika UN-a svi će trebati preuzeti obveze, među ostalim razvijene zemlje i zemlje s gornjim srednjim prihodima te gospodarstava u usponu, kako bi se postigli ciljevi održivog razvoja. EU i njegove države članice pozivaju druge zemlje s visokim prihodima da također preuzmu obveze kako bi se postigao cilj od 0,7 % ODA-e/BND-a i ciljevi od 0,15 – 0,20 % ODA-e/BND-a za najslabije razvijene zemlje unutar vremenskog okvira programa za razdoblje nakon 2015. Gospodarstva u usponu i zemlje s gornjim srednjim prihodima trebali bi također povećati svoju financijsku potporu zemljama u razvoju, a posebno najslabije razvijenim zemljama te bi trebali utvrditi ciljeve za izvršavanje toga unutar vremenskog okvira programa za razdoblje nakon 2015.
35. EU također prepoznaje posebne izazove s kojima se suočavaju zemlje u razvoju u Africi i u tom pogledu ističe važnost usmjeravanja ODA-e na taj kontinent, istovremeno poštujući u potpunosti prioritete pojedinačnih država članica u okviru razvojne pomoći. EU ponovno ističe svoju snažnu političku predanost Africi i obvezuje se da će dati dodatnu prednost financijskoj pomoći za Afriku i povećati je. Podsjećajući na prethodne međunarodne angažmane usmjerene na taj kontinent, EU iščekuje dogovaranje znatnih međunarodnih obveza za Afriku u kontekstu međunarodnih konferencija koje su predviđene u 2015.

36. Svi međunarodni javni resursi svih pružatelja pomoći trebali bi doprinijeti pružanju potpore iskorjenjivanju siromaštva i održivom razvoju na uravnotežen i integriran način koji je i prilagođen klimatskim promjenama i otporan na klimatske promjene te tolerantan prema ekosustavu. Resursi bi se trebali dati i iskoristiti djelotvorno i učinkovito, u skladu s načelima razvojne učinkovitosti, među ostalim vlasništva, transparentnosti i zajedničke odgovornosti te naglasak na rezultatima. Svi pružatelji pomoći trebali bi težiti ispunjavaju međunarodnih obveza pružanja informacija usmjerenih prema budućnosti i pravovremenih i sveobuhvatnih informacija o tokovima razvojnih sredstava koristeći se standardima otvorenih podataka. Potrebni su naponi svih kako bi se smanjila rascjepkanost strukture međunarodne razvojne suradnje čime bi se omogućila učinkovita provedba na razini zemalja. U tu bi se svrhu mehanizmi financiranja i instrumenti za smanjenje rizika objedinjeni, među ostalim, putem multilateralnih kanala mogli posebno upotrebljavati za pružanje globalnih javnih dobara. Nadalje, važno je prepoznati i dodatno poticati napore koji se ulažu uz ODA-u radi potpore iskorjenjivanju siromaštva i održivom razvoju. I u tom pogledu iščekujemo raspravu sa svim relevantnim dionicima o novom statističkom mjerenju ukupne službene potpore za održivi razvoj što nadopunjuje ODA-u.
37. EU i njegove države članice zalažu se za poboljšanje učinkovitosti svojih politika razvojne suradnje u skladu sa svojim obvezama u okviru Globalnog partnerstva za učinkovitu razvojnu suradnju (GPEDC), koje pruža stručna znanja za kvalitetna partnerstva, među ostalim najbolje prakse, te za poštovanje međunarodno dogovorenih načela iz Busana za učinkovitu razvojnu suradnju. Pozivamo ostale da učine isto.

38. Inovativno financiranje može imati puno oblika, a njime se teži mobilizirati i davati resurse na predvidljiv, pouzdan i učinkovit način kao i diversificirati financijske alate namijenjene razvoju. Međunarodna zajednica trebala bi nastaviti istraživati upotrebu inovativnih izvora i mehanizama za usmjeravanje međunarodnih javnih sredstava financiranja kao što su instrumenti EU-a za spajanje te za iskorištavanje dodatnih sredstava financiranja kao što su međunarodne pristojbe i porezi koji proizlaze iz dobitaka globalizacije za iskorjenjivanje siromaštva i održivi razvoj, uključujući klimatske mjere. Vijeće nadalje prepoznaje potencijal spajanja za financiranje projekata koji inače ne bi privukli financiranje i privatne ulagače zbog svog visokorizičnog profila i/ili niske profitabilnosti. U tom kontekstu Vijeće poziva da se naglasak stavi na postizanje raznolikosti financiranja koje omogućuje spajanje sredstava iz javnog i privatnog sektora. Prilikom spajanja trebalo bi u potpunosti uzeti u obzir održivost duga i odgovornost te izbjegavati poremećaje na tržištu i proračunske rizike.
39. Međunarodne financijske institucije te multilateralne i bilateralne razvojne banke ključni su čimbenici za postizanje ciljeva održivog razvoja. Ti čimbenici važni su za osiguravanje ciljanog financiranja razvoja kao i financiranja za pružanje globalnih javnih dobara, uključujući potporu tranziciji prema niskougličnim gospodarstvima, te bi trebalo dodatno razvijati njihove instrumente kako bi se poticalo privatno financiranje i ublažili rizici, istovremeno osiguravajući izravna dodatna sredstva za ciljeve održivog razvoja u okviru njihovih mandata. Međunarodne financijske institucije trebale bi pojačati potporu dobrom upravljanju, među ostalim transparentnim i pravednim poreznim sustavima i borbi protiv nezakonitih financijskih tokova. Okolišne i socijalne mjere zaštite bit će ključne u svim operacijama međunarodnih financijskih institucija, osobito u razvoju održive infrastrukture, a međunarodne financijske institucije trebale bi u tome imati vodeću ulogu. EU pozdravlja najavljenju potporu međunarodnih financijskih institucija provedbi programa za razdoblje nakon 2015. ¹

¹ Proljetni sastanci Svjetske banke / MMF-a u travnju 2015.: priopćenje Odbora za razvoj.

40. EU i njegove države članice prepoznaju potrebu da se osobito adekvatno mobiliziraju tokovi ODA-e i drugih izvora financiranja namijenjenih gradovima i drugim lokalnim i podnacionalnim vlastima te će osigurati odgovarajuću izgradnju kapaciteta kako bi se tim tijelima pomoglo da učinkovitije mobiliziraju i upotrebljavaju javna i privatna financijska sredstva.

(v) Mobilizacija domaćeg i inozemnog privatnog sektora

41. Iskorištavanje privatnog poduzetništva koji ima potencijal, među ostalim putem javno-privatnih partnerstava, ključno je za održivi razvoj. Gospodarski rast u okviru privatnog sektora glavni je tvorac radnih mjesta i kao takav doprinosi smanjenju siromaštva. Privatni sektor trebao bi biti u potpunosti uključen u provedbu programa za razdoblje nakon 2015. Privatna sredstva financiranja, uključujući financijska sredstva institucijskih ulagača, veća su od svih javnih resursa zajedno. Ključno je stvaranje povoljnog i stabilnog poslovnog okruženja za privatni sektor i ulaganja, među ostalim ravnopravnog položaja za tržišno natjecanje kao i odgovorne i učinkovite institucije koje djeluju u skladu s vladavinom prava. Instrumenti poput političkog okvira za ulaganje (PFI) Organizacije za gospodarsku suradnju i razvoj (OECD) korisni su alati za potporu vladama u ocjenjivanju poslovne klime i osmišljavanju reformi. Privatni sektor može pokretati promjene u smjeru veće produktivnosti, učinkovite upotrebe resursa, održive energije, pojačane otpornosti i održivije potrošnje i proizvodnje usmjeravanjem na pitanja kao što su okoliš, transparentnost, mogućnost izražavanja i osnaživanje, dostojanstven rad i pristup socijalnoj zaštiti.
42. Uključivi i stabilni financijski sustavi važni su za mobilizaciju lokalnog kapitala iz privatnog sektora. Stoga trebamo pružiti potporu povoljnom političkom i regulatornom okviru za financijski sektor, jačanju financijske infrastrukture i izgradnji održivih financijskih institucija usmjerenih klijentu koje mobiliziraju domaću štednju.

43. Naglašavamo važnost mikropoduzeća, malih i srednjih poduzeća i poduzeća u socijalnom gospodarstvu za stvaranje radnih mjesta i održivi razvoj, kao i ključnu ulogu malih poljoprivrednika. Trebalo bi pojačati napore za poboljšanje pristupa sredstvima financiranja za mikropoduzeća, mala i srednja poduzeća te ojačati financijsku uključenost, posebno radi gospodarskog osnaživanja žena. Postoji potreba za poticanjem postupne formalizacije neformalnog sektora. Trebali bismo učiti iz iskustva, razmjenjivati stručna znanja i pružati potporu izgradnji kapaciteta kako bi se to postiglo.
44. Korporativna društvena odgovornost(CSR), uključujući njezinu dimenziju zaštite okoliša, trebala bi biti ključni element ulaganja privatnog sektora. Trebala bi uključivati poštovanje i provedbu međunarodno priznatih smjernica i načela, kao što su Vodeća načela UN-a o poslovanju i ljudskim pravima, Trostrana deklaracija o načelima za multinacionalna poduzeća i socijalnu politiku Međunarodne organizacije rada (ILO), Orijentacijska norma za društvenu odgovornost Međunarodne organizacije za normizaciju (ISO) 26000, Globalni sporazum Ujedinjenih naroda i Smjernice za multinacionalna poduzeća Organizacije za ekonomsku suradnju i razvoj (OECD) te bi se također trebala temeljiti na postojećim međunarodnim sporazumima poput multilateralnih sporazuma o okolišu (MEA). Potrebni su dodatni naponi za poboljšanje dužne pažnje, osiguranje dovoljne procjene rizika, povećanje tržišnih koristi za korporativnu društvenu odgovornost i poboljšanje objavljivanja informacija poduzeća o upravljanju, društvenih informacija i informacija o zaštiti okoliša te izvješćivanje o održivosti. Poduzeća bi trebalo poticati na unapređenje ravnopravnosti spolova putem mjera koje doprinose gospodarskom osnaživanju žena, među ostalim putem udjela žena u donošenju odluka na svim razinama kojima se određuju jednake plaće za jednak posao i posao jednake vrijednosti. Potrebni su odgovarajući i učinkoviti okviri kako bi se osigurala sukladnost, među ostalim u pogledu socijalnih i financijskih pitanja te pitanja u vezi s okolišem. Nastavit ćemo surađivati s privatnim sektorom radi promicanja odgovornih globalnih lanaca vrijednosti, promicanja održivije upotrebe resursa, ulaganja u prirodni kapital i suzbijanja nezakonitih financijskih tokova.

45. Kako bi se iskoristio potencijal privatnog sektora te kako bi se mobilizirala dodatna privatna sredstva financiranja, među ostalim iz zaklada te od filantropije, moraju se uspostaviti odgovarajući poticaji, među ostalim putem politika i propisa. Inovativni financijski instrumenti kao što su spajanje putem kapitala, zajmova i jamstava mogu biti važni za aktiviranje privatnih ulaganja za prioritete politika koje podupiru održivi razvoj i iskorjenjivanje siromaštva. Spajanje se može koristiti za poticanje privatnih sredstava financiranja razvoja putem dijeljenja rizika i smanjenja troškova. Ti instrumenti mogu, među ostalim, doprinijeti zelenom rastu, stvaranju radnih mjesta, inovaciji te pružiti potporu klimatskim mjerama.

(vi) Poticanje trgovine i ulaganja

46. Trgovina je jedan od ključnih čimbenika uključivog rasta i održivog razvoja te predstavlja osnovno sredstvo provedbe programa za razdoblje nakon 2015. EU prepoznaje prvenstvo Svjetske trgovinske organizacije u pogledu trgovinskih pitanja na globalnoj razini. Na nacionalnoj razini svaka je država primarno odgovorna za maksimalno povećanje potencijalne koristi od trgovine putem dobrog upravljanja, stabilne politike, stabilnog regulatornog okruženja povoljnog za privatni sektor i održivo poduzetništvo, inovacije i ulaganja te upravljanja održivim opskrbnim lancem. To se može olakšati putem pomoći za trgovinu i povezane izgradnje kapaciteta. Sve razvijene zemlje i gospodarstva u usponu trebali bi bolje usmjeriti svoju pomoć za trgovinu za zemlje u razvoju tako da povećani udio pomoći za trgovinu odlazi u najslabije razvijene zemlje i druge zemlje u razvoju kojima je pomoć najpotrebnija. Naponi bi se trebali usredotočiti na najslabije razvijene zemlje i druge zemlje u razvoju kojima je pomoć najpotrebnija. Trebalo bi uzeti u obzir potrebe neobalnih zemalja u razvoju te malih otočnih država u razvoju kojima su olakšavanje trgovine i trgovinska infrastruktura ključni pokretači razvoja. Članice Svjetske trgovinske organizacije (WTO) trebale bi pripremiti komercijalno relevantne povlastice za usluge i pružatelje usluga u najnerazvijenijim zemljama u kontekstu izuzeća najslabije razvijenih zemalja iz usluga prema Općem sporazumu o trgovini uslugama (GATS). Važno je promicati regionalnu razinu. Regionalnu suradnju trebalo bi uzeti u obzir na odgovarajući način – regionalni i međuregionalni trgovinski sporazumi imaju potencijal za pružanje potpore široj trgovinskoj integraciji i pristup regionalnim i globalnim lancima vrijednosti. Razvoj održivih globalnih lanaca vrijednosti ključan je čimbenik za ostvarenje globalnih ciljeva održivog razvoja.

Zemlje koje sklapaju trgovinske sporazume trebale bi uzeti u obzir njihov učinak na zemlje u razvoju i održivi razvoj.

47. Sve razvijene zemlje i gospodarstva u usponu trebali bi proizvodima iz najslabije razvijenih zemalja odobriti pristup svojim tržištima bez carina i kvota, osim za oružje i streljivo. Sve zemlje moraju se sve više suočavati s „prekograničnim” pitanjima kao što su: olakšavanje trgovine; tehnički propisi i norme; propisi o radu i zaštiti okoliša; ulaganje; usluge; prava intelektualnog vlasništva; javna nabava. Transparentna i pojednostavljena pravila o porijeklu mogu potaknuti trgovinu, među ostalim na regionalnoj razini.
48. Trgovinska politika, među ostalim trgovinski i ulagački sporazumi, mora na odgovarajući način uključiti održivi razvoj, uključujući njegove socijalne i okolišne dimenzije. Trebalo bi više podržavati multilateralne napore i plurilateralni sporazum o ekološkim dobrima i uslugama te provedbu osnovnih normi rada Međunarodne organizacije rada i temeljnih konvencija, kao i provedbu multilateralnih sporazuma o okolišu. Gospodarske, okolišne i socijalne koristi mogu nastati i promicanjem međunarodnih smjernica i normi, kao i javnih i privatnih programa održivosti. Naglašavamo potrebu za borbom protiv nezakonite trgovine u svim njezinim oblicima.
49. EU je uvijek bio predvodnik napora da trgovina radi na uključivom rastu i održivom razvoju: naše tržište najotvorenije je zemljama u razvoju, pri čemu proizvodi iz najslabije razvijenih zemalja imaju pristup trgovini bez carina i kvota, osim za oružje i streljivo; EU i države članice zajedno su vodeći pružatelj pomoći za trgovinu; naši su trgovinski sporazumi sveobuhvatni te smo integrirali uključivi i održivi razvoj u našu trgovinsku i ulagačku politiku. EU aktivno promiče regionalni razvoj i integraciju koji mogu pomoći zemljama u poboljšanju konkurentnosti na globalnom tržištu, mogu potaknuti trgovinu, ulaganja i mobilnost te mogu doprinijeti jačanju mira i stabilnosti.
50. EU se zalaže za uspjeh predstojeće desete ministarske konferencije (MC 10) Svjetske trgovinske organizacije u Nairobiju u prosincu 2015. i za odlučan nastavak krugova pregovora u vezi s Razvojnim planom iz Dohe te za provedbu rezultata Paketa iz Balijsa, među ostalim sporazuma o olakšavanju trgovine i elemenata koji se odnose na najslabije razvijenim zemljama. Njihova provedba mora biti prioritet.

(vii) Poticanje znanosti, tehnologije i inovacija

51. Ulaganja u znanost, tehnologiju i inovacije (STI) ključna su za uspjeh u iskorjenjivanju siromaštva i održivom razvoju kao i za utvrđivanje i suočavanje sa sve većim globalnim društvenim izazovima. Kako bi se poboljšalo donošenje odluka utemeljeno na dokazima potrebno je poboljšati povezanost između znanosti i politike. Sve zemlje trebale bi povećati bilateralnu, regionalnu i multilateralnu suradnju u vezi sa znanošću, tehnologijom i inovacijama s ciljem promicanja provedbe ciljeva održivog razvoja. EU se zalaže za jačanje znanosti, tehnologije i inovacija, na primjer putem svojeg okvirnog programa za istraživanje i inovacije. Obzor 2020. također će pružiti potporu održivom razvoju, i unutar EU-a i u suradnji s međunarodnim partnerima. EU također prepoznaje važnu ulogu zemalja sa srednje visokim prihodima i potrebu da se s njima učinkovito surađuje u području znanosti, tehnologije i inovacija kao i na izgradnji kapaciteta. Sve bi se zemlje trebale obvezati na suradnju kako bi se razvila inovativna rješenja za održivi razvoj..
52. Razvijene zemlje, a sve više i gospodarstva u usponu, imaju važnu ulogu u pogledu razvoja, prijenosa i širenja tehnologije, izgradnje kapaciteta te znanstvene i tehnološke suradnje, posebno s najslabije razvijenim zemljama. Dugoročna ulaganja i suradnja, među ostalim s lokalnim zajednicama i krajnjim korisnicima, nužni su za uspjeh u ovom području.
53. Iako javni sektor također igra važnu ulogu većina tehnologija u vlasništvu je privatnog sektora, a u tom bi pogledu trebalo naglasiti važnost partnerstava koja uključuju više dionika. Razvoj, prijenos i širenje tehnologija moraju se ojačati povoljnim političkim okruženjem i odgovarajućim poticajima, u skladu sa zajednički dogovorenim uvjetima. U tom pogledu naglašavamo važnost zaštite prava intelektualnog vlasništva na svim razinama u skladu s pravilima Svjetske trgovinske organizacije i Svjetske organizacije za intelektualno vlasništvo (WIPO) te važnost izgradnje kapaciteta kako bi se na najučinkovitiji način iskoristile dostupne tehnologije.

54. Promicanje istraživanja povezanih s ICT-om i digitalnih inovacija kao i učinkovitog korištenja novim i inovativnim tehnologijama, posebno informacijskim i komunikacijskim tehnologijama, stvara poticajno okruženje za održiv i uključiv rast. Zemlje bi trebale izgraditi društva otvorenih informacija u kojima svatko ima pristup digitalnim tehnologijama te donijeti pravne okvire za zaštitu sigurnosti, slobode izražavanja, pristupa informacijama i privatnosti u digitalnom dobu.
55. UN bi trebao nastaviti olakšavati pristup informacijama o postojećim mehanizmima u vezi s tehnologijom, među ostalim za tehnologije prihvatljive za okoliš, te promicati koordinaciju između njih, uzimajući u obzir specifične izazove s kojima se suočavaju najslabije razvijene zemlje.

(viii) Rješavanje izazova i iskorištavanje pozitivnih učinaka migracije

56. Migracije i mobilnost kojima se dobro upravlja mogu dati pozitivan doprinos kao čimbenici koji omogućuju uključivi rast i održivi razvoj. Migracije bi trebalo rješavati cjelovito, uzimajući u potpunosti u obzir mogućnosti i izazove migracija u pogledu razvoja. Novim globalnim partnerstvom trebao bi se potaknuti naglašeniji suradnički pristup kako bi se povećale koristi koje održivi razvoj ubire od međunarodnih migracija te kako bi se smanjila ranjivost. Sve zemlje trebaju uložiti napore u učinkovito upravljanje migracijama uz potpuno poštovanje ljudskih prava i dostojanstva migranata. To zahtijeva da se i zakonite i nezakonite migracije u državama porijekla, tranzita i odredišta rješavaju u partnerstvu, među ostalim borbom protiv krijumčarenja migranata i trgovanja ljudima, posebno borbom protiv kriminalnih mreža. EU je predan osiguravanju usklađenosti između migracija i razvojnih politika i ciljeva te iskorištavanju doprinosa dijaspeore razvoju. Globalnim pristupom EU-a migraciji i mobilnosti daje se učinkovit okvir za suradnju s trećim zemljama u pitanjima migracija na obostrano korisne načine.
57. Inicijative su potrebne kako bi se omogućilo da migranti zadrže veći dio svoje zarade, posebno jačanjem financijske uključivosti, među ostalim pristupa financijskim uslugama, te smanjenjem troškova prijenosa i omogućavanjem sigurnih kanala za prijenos doznaka. Ostale troškove u vezi s migracijama i mobilnosti, kao što su nedostatak vještina uzrokovan iseljavanjem i troškovi zapošljavanja, također treba riješiti. Trebalo bi pružiti mogućnosti za prekogranično priznavanje vještina.

58. Nadalje moramo riješiti beskrupulozne prakse zapošljavanja, pomoći u uspostavljanju privlačnih mogućnosti ulaganja za iseljeništvo te zaštititi prava raseljenih osoba. Moramo pojačati suradnju u pogledu pristupa i prenosivosti zarađenih naknada u skladu s načelima predviđenima u odgovarajućim međunarodnim sporazumima.

IV. Praćenje, odgovornost i preispitivanje

59. EU i njegove države članice i dalje se zalažu za uspostavu i provedbu snažnog okvira za praćenje, odgovornost i preispitivanje, koji bi trebao biti sastavni dio programa za razdoblje nakon 2015. U zaključcima Vijeća iz prosinca 2014. utvrđena su ključna načela koja bi ih trebala usmjeravati ih u tom nastojanju. Trebao bi postojati jedan sveobuhvatni okvir koji obuhvaća sve aspekte općih ciljeva i pojedinačnih ciljeva održivog razvoja te sva sredstva provedbe, uključujući sve aspekte financiranja.
60. Radi jačanja univerzalne prirode programa za razdoblje nakon 2015. glavni ciljevi okvira za praćenje, odgovornost i preispitivanje trebali bi biti: praćenje globalnog napretka; jačanje razmjene najboljih praksi i uzajamnog učenja, uključujući skupno rješavanje zajedničkih izazova; aktivno sudjelovanje svih dionika; te pružanje fokusa politike i vodstva s ciljem motiviranja i poticanja daljnjeg djelovanja.
61. Okvir bi trebao djelovati na nacionalnoj, regionalnoj i globalnoj razini te bi se trebao temeljiti na već uspostavljenim sustavima za praćenje i odgovornost. Potičemo sve zemlje da se posvete procesima praćenja, odgovornosti i preispitivanja koji uključuju više dionika te da uspostave sustave za odgovornost na nacionalnoj razini na temelju nacionalnih strategija održivog razvoja ili drugih relevantnih okvira. Nacionalni parlamenti, lokalne vlasti i akteri civilnog društva, uključujući institucije koje se bave znanjem, imaju važnu ulogu u tom kontekstu kao i vrhovne revizijske institucije te druge neovisne nadzorne institucije. Praćenje na nacionalnoj razini također bi trebalo doprinijeti praćenju na globalnoj razini, među ostalim pružanjem statistike i drugih relevantnih informacija o globalnim pokazateljima. Regionalna razina mogla bi predstavljati koristan forum za stručno preispitivanje i učenje te bi mogla dati poticaj zemljama za postavljanje ambicioznih ciljeva i poticanje provedbe. Rad na regionalnoj razini mogao bi pomoći u osiguranju napretka u pogledu prekograničnih pitanja te zajedničkih regionalnih ciljeva.

62. Na globalnoj razini, jedinstvenim okvirom za praćenje, odgovornost i preispitivanje trebala bi se u potpunosti iskoristiti Opća skupština UN-a, Gospodarsko i socijalno vijeće i druga relevantna tijela ili forumi specijalizirani u raznim područjima, na koordinirani način kako bi se izbjeglo udvostručavanje te kako bi se ograničilo administrativno opterećenje. UN-ov Politički forum na visokoj razini za održivi razvoj (HLPF) trebao bi biti primarni forum na globalnoj razini. Politički forum na visokoj razini trebao bi se oslanjati na nacionalne i regionalne postupke preispitivanja i imati ključnu ulogu nadzora kako bi se održala politička predanost i olakšalo preispitivanje napretka i razmjena najboljih praksi te kako bi se dale preporuke za daljnje djelovanje na nacionalnoj, regionalnoj i globalnoj razini. Izvješćem o globalnom održivom razvoju trebao bi se podupirati Politički forum na visokoj razini u ispunjavanju njegove uloge te bi se trebalo olakšati donošenje odluka utemeljeno na dokazima na svim razinama. Politički forum na visokoj razini trebao bi iskoristiti iskustvo Globalnog partnerstva za učinkovitu razvojnu suradnju i Foruma za razvojnu suradnju.
63. EU i njegove države članice podržavaju razvoj temeljnih globalnih pokazatelja usmjerenih na rezultat radi potpore budućem mjerenju, praćenju i preispitivanju ciljeva održivog razvoja. To bi trebalo učiniti putem postupka predvođenog tehničkim stručnjacima pod vodstvom sustava UN-a te nacionalnih i regionalnih statističkih ureda. Podržavamo plan koji je dogovorila Statistička komisija UN-a za razvoj globalnog okvira pokazatelja te njegov raspored. Pozdravljamo osnivanje međuagencijske i stručne skupine za pokazatelje ciljeva održivog razvoja te Skupine na visokoj razini u tom kontekstu. Pokazatelji i podaci trebali bi se, u onoj mjeri u kojoj je to moguće, temeljiti na postojećim pokazateljima kako bi se osigurali pouzdani skupovi podataka i troškovno učinkovita rješenja, a istovremeno je možda potrebno da se razviju i novi pokazatelji. EU podržava odabir globalnih pokazatelja koji se mogu upotrebljavati za istovremeno praćenje napretka za različite ciljeve, izradu integriranog okvira koji obuhvaća njihovu povezanost te uspostavlja ravnotežu triju dimenzija održivog razvoja kao i ograničavanje broja pokazatelja. Za postizanje ciljeva smanjenja nejednakosti i onih da nitko ne bude ostavljen po strani, relevantni kvantitativni i kvalitativni pokazatelji trebali bi uzimati u obzir spol i dob, obuhvaćati dimenziju ljudskih prava i, gdje je moguće, biti razvrstani po dohotku, spolu, dobi i drugim čimbenicima. Za prikupljanje podataka trebalo bi iskoristiti mogućnosti koje nude digitalni i geoprostorni podaci, tehnologije i praćenja *in situ*. EU bi trebao podržati napore za poboljšanje opsega i kvalitete podataka za zemlje u razvoju.

V. Daljnji koraci

64. EU i njegove države članice i dalje će aktivno i konstruktivno sudjelovati u svim aktualnim procesima i podupirati njihovu konvergenciju kako bi se postigao jedinstven, sveobuhvatan program za razdoblje nakon 2015. U tu svrhu EU i njegove države članice i dalje će razvijati i ažurirati zajednička stajališta kako bi na učinkovit i jedinstven način sudjelovali u međunarodnim pregovorima koji su u tijeku, među ostalim daljnjim razvojem pitanja utvrđenih u prilogu Komunikaciji Komisije „Globalno partnerstvo za iskorjenjivanje siromaštva i održivi razvoj nakon 2015.”.
65. Uspjehu tog globalnog partnerstva moraju doprinijeti svi. EU i njegove države članice obvezali su se da će u cijelosti odigrati svoju ulogu i konstruktivno surađivati s drugima kako bi se mogao uspostaviti i provesti program za razdoblje nakon 2015. koji bi bio ambiciozan i uključiv i kojim bi se uvele korjenite promjene.
-